

Väljaandja:
Akti liik:
Teksti liik:
Jõustumise kp:
Avaldamismärge:

Riigikogu
välisleping
algtekst
31.12.2000
RT II 2010, 9, 23

Läänemere piirkonna merekeskkonna kaitse konventsiooni muudatus, komisjoni soovitus 21/1

Vastu võetud 20.03.2000

[Läänemere piirkonna merekeskkonna kaitse konventsiooni muudatuste heakskiitmise seadus](#)

[Läänemere piirkonna merekeskkonna kaitse konventsioon](#)

[Välisministeeriumi teadaanne välislepingu Eesti Vabariigi suhtes jõustumise kohta](#)

LÄÄNEMERE MEREKESKKONNA KAITSE KOMISJONI SOOVITUS 21/1

Soovituse jõustumisel 31. detsembril 2000. aastal kaotab komisjoni soovitus 19/6 kehtivuse.

Vastu võetud 20. märtsil 2000. aastal,
võttes arvesse 1992. aasta konventsiooni artikli 20 lõike 1 punkti c.

1992. AASTA HELSINGI KONVENTSIOONI III LISA «MAAL PAIKNEVATEST REOSTUSALLIKATEST PÄRINEVA REOSTUSE VÄLTIMISE MEETMED JA KRITERIUMID» MUUDATUSED

Komisjon,

märkides rahuloluga, et Läänemere piirkonna merekeskkonna kaitse konventsioon (1992) jõustus 17. jaanuaril 2000;

viidates 1992. aasta Helsingi konventsiooni artikli 36 lõikele 5, mille kohaselt rakendatakse 1974. aasta Helsingi konventsiooni lisade muudatusi, mille konventsiooni osalisriigid on vastu võtnud 1992. aasta Helsingi konventsiooni allkirjastamise ja jõustumise vahelisel ajal, kuni 1992. aasta Helsingi konventsiooni asjaomased lisad on asjakohaselt muudetud;

meenutades samuti, et 1974. aasta Helsingi konventsiooni III lisa muudeti HELCOMi soovitusel 19/6 ja et konventsiooni osalisriigid otsustasid need muudatused vastu võttes muuta nende kohaselt 1992. aasta Helsingi konventsiooni III lisa juhul, kui konventsioon jõustub enne muudatuste heakskiitmist;

meenutades lisaks, et vastavalt 1974. aasta Helsingi konventsiooni artikli 24 lõikele 2 pikendati HELCOMi soovitusel 19/6 tehtud III lisa muudatuste jõustumisaega kuue kuu võrra ning et jõustumispäev lükati 1. jaanuarilt edasi 1. juulile 2000;

võttes arvesse 1992. aasta Helsingi konventsiooni lisade muutmise menetlust, mis on sätestatud selle konventsiooni artiklis 32,

otsustab:

- muuta 1992. aasta Läänemere piirkonna merekeskkonna kaitse konventsiooni III lisa vastavalt käesoleva soovitusel liitele (mis vastab HELCOMi soovitusel 19/6 liitele);
- paluda hoiulevõtjal teatada nendest muudatustest konventsiooni osalisriikidele koos komisjoni soovitusel need heaks kiita;
- määrata heakskiidetud muudatuste jõustumisajaks 31. detsember 2000;

soovitab tungivalt, et:

- Rootsi, Saksamaa, Soome ja Taani valitsus töötaksid III lisa II osas nimetatud meetmete rakendamise programmid välja 1. jaanuariks 2000 ja rakendaksid need 1. jaanuariks 2002;
- Eesti, Leedu, Läti, Poola ja Venemaa valitsus töötaksid III lisa II osas nimetatud meetmete rakendamise programmid välja 1. jaanuariks 2002 ja rakendaksid need 1. jaanuariks 2011;

palub konventsiooni osalisriikide valitsustel esitada III lisa muudatuste rakendamise arengu kohta aruanne kokkulepitud tähtaegade ja 1992. aasta Helsingi konventsiooni artikli 16 lõike 1 kohaselt.

Liide

Pärast III lisa üldpealkirja lisatakse tekst «I osa. Tööstuse ja kohalike omavalitsuste tekitatava reostuse vältimine».

Pärast I osa lisatakse järgmised uued reeglid:

II osa. Põllumajandusest pärineva reostuse vältimine

1. reegel: Üldsätted

Vastavalt käesoleva konventsiooni asjakohastele osadele rakendavad konventsiooni osalisriigid allpool kirjeldatud meetmeid ja võtavad põllumajandustegevusest tuleneva saaste vähendamiseks arvesse parimat keskkonnapraktikat (*Best Environment Practice – BEP*) ja parimat võimalikku tehnoloogiat (*Best Available Technology – BAT*). Konventsiooni osalisriigid töötavad välja allpool nimetatud aspekte sisaldavad juhised ja esitavad komisjonile aruande.

2. reegel: Taimetoitained

Konventsiooni osalisriigid lisavad järgmised põhimõtted riigi õigusaktidesse või suunistesse ning kohandavad need riigis valitsevate tingimustega, et vähendada põllumajanduse ebasoodsat mõju. Konkreetsete nõuete taset arvestatakse riigi õigusaktide alusena.

1. Loomkoormus

Et tagada, et sõnnikut ei tekiks põllumaaga võrreldes liiga palju, peab loomade arv põllumajandusettevõttes ja sõnniku laotamiseks kasutatava põllumaa suurus olema tasakaalus, mida väljendatakse loomkoormusena. Loomade suurimat arvu täpsustatakse, võttes arvesse sõnnikus leiduva fosfori ja lämmastiku kogust ning põllukultuuride toitainevajadust.

2. Sõnniku hoidmine

Sõnniku hoidmise kvaliteet peab olema selline, et kaod hoitakse ära. Hoidla maht peab olema piisavalt suur, et tagada sõnniku laotamine üksnes siis, kui taimed saavad toitaineid omastada. Nõutav miinimummaht peab vastama 6 kuu jooksul tekkiva sõnniku kogusele. Uriini- ja lägahoidlad peavad olema kaetud või töödeldud sellisel viisil, mis tõhusalt vähendab ammoniaagiheidet.

3. Põllumajanduslik reovesi ja silohoidlate heitvesi

Loomalautade reovett tuleb hoida uriini- või lägahoidlas või käidelda muul saaste vältimiseks sobival viisil. Silo ettevalmistamisel ja hoidmisel tekkiv heitvesi tuleb koguda ja hoida uriini- või lägahoidlas.

4. Orgaanilise sõnniku kasutamine

Orgaanilist sõnnikut (läga, kuiva sõnnikut, uriini, kanalisatsioonijäätet, komposti jne) tuleb laotada selliselt, et taimede toitainete kao oht on viidud miinimumini, seda ei laotata külmunud¹, väga märjale ega lumisele maapinnale. Orgaaniline sõnnik tuleks võimalikult kiiresti pärast selle tekkimist paljal maapinnal ära kasutada. Tuleb kindlaks määrata ajavahemikud, mil ükski kasutusala ei ole vastuvõetav.

5. Toitainete kasutamise määrad

Toitainete kasutamise määrad ei tohi ületada põllukultuuri toitainevajadust. Töötatakse välja väetamist käsitlevaid soovitusi sisaldavad riiklikud juhised, milles arvestatakse:

- a) pinnase omadusi, toitainesisaldust, tüüpi ja kallet;
- b) kliima- ja niisutusolusid;
- c) maakasutus- ja põllumajandustavasid, sealhulgas külvikorra süsteemi;
- d) kõiki võimalikke täiendavaid toitainelid.

6. Talvine taimejääkidega katmine

Asjaomastes piirkondades tuleb haritav maa talvel ja sügisel katta taimejääkidega, et tõhusalt vähendada taimetoitainete kadu.

7. Toitainete vähendamise ja veekaitsemeetmed

- a) pinnavesi – vajaduse korral rajatakse puhvertsoonid, kaldavööndid või settetiigid;
- b) põhjavesi – vajaduse korral rajatakse põhjavee kaitsevööndid. Rakendatakse asjakohaseid meetmeid, näiteks rakendatakse väiksemaid väetamismäärasid, kehtestatakse alad, kus sõnniku laotamine on keelatud, ja püsirohumaad;
- c) toitaineid vähendavad alad – säilitatakse ja võimaluse korral taastatakse märgalad, et võimaldada taimetoitainete kadude vähendamist ja säilitada elustiku mitmekesisust.

3. reegel: Taimekaitsevahendid

Taimekaitsevahendeid võib käidelda ja kasutada üksnes vastavalt riiklikule riski vähendamise strateegiale, mille aluseks on parim keskkonnapraktika (*BEP*). Strateegia peab põhinema probleemide ülevaatamisel ja seadma sobivad eesmärgid. Strateegia peab hõlmama järgmisi meetmeid.

1. Registreerimine ja tunnustamine

Taimekaitsevahendeid ei tohi müüa, importida ega kasutada enne, kui ametiasutused on need registreerinud ja andnud taimekaitsevahendite müümiseks, importimiseks või kasutamiseks vastava loa.

2. Hoidmine ja käitlemine

Taimekaitsevahendeid tuleb hoida ja käidelda nii, et oleks välditud vedelikulekke ja mahavalgumise oht. Kriitilisemad valdkonnad on transport, anumate täitmine ja seadmete puhastamine. Vältitakse taimekaitsevahendite sattumist väljapoole töödeldavat põllumajandusmaad. Taimekaitsevahendite jäätmed tuleb kõrvaldada riigi õigusaktide kohaselt.

3. Litsents

Taimekaitsevahendite kasutamiseks kaubanduslikul eesmärgil nõutakse litsentsi. Litsentsi taotlevalt isikult nõutakse asjaomast haridust ja väljaõpet selle kohta, kuidas käidelda taimekaitsevahendeid nii, et need avaldaksid tervisele ja keskkonnale võimalikult vähe mõju. Kasutajate teadmisi taimekaitsevahendite käitlemise ja kasutamise kohta tuleb korrapäraselt uuendada.

4. Rakendatav tehnoloogia

Rakendatav tehnoloogia ja praktiline tegevus peab olema kavandatud nii, et taimekaitsevahendite juhuslikud lekked oleksid välditud. Aidatakse kaasa pinnavee kaitsevööndite rajamisele. Pihustamine õhusõidukitelt keelatakse; erandjuhtumite korral nõutakse selleks luba.

5. Pihustusseadmete katsetamine

Propageeritakse pihustusseadmete korrapärasest katsetamisest, et tagada taimekaitsevahendite pihustamisel usaldusväärne tulemus.

6. Alternatiivsed kontrollimeetodid

Aidatakse kaasa alternatiivsete taimekaitsekontrolli meetodite väljatöötamisele.

4. reegel: Keskkonnalaad

Põllumajandusettevõtted, mille loomakasvatustoodang ületab kindlaks määratud suurust, peavad põllumajandusettevõtte keskkonnanägemise ja keskkonnamõju kohta taotlema heakskiitu.

5. reegel: Keskkonnaseire

Konventsiooni osalisriigid töötavad välja projektid põllumajandussektori keskkonnamõju ja meetmete toime hindamiseks.

6. reegel: Koolitus-, teavitus- ja nõustamisteenus

Konventsiooni osalisriigid edendavad põllumajandussektori keskkonnaküsimuste alaseid koolitus-, teavitus- ja nõustamissüsteeme (nõuandeteenust).

¹Tuleb määrata riigi õigusaktiga sõltuvalt piirkonna kliima- ja ilmastikuoludest.

HELCOM RECOMMENDATION 21/1

Upon its entry into force on 31 December 2000, this

Recommendation supersedes HELCOM Recommendation 19/6.

Adopted 20 March 2000 having regard to Article 20 (1), c) of the 1992 Helsinki Convention

AMENDMENTS TO ANNEX III "CRITERIA AND MEASURES CONCERNING THE PREVENTION OF POLLUTION FROM LAND-BASED SOURCES" OF THE 1992 HELSINKI CONVENTION

The Commission,

Noting with satisfaction that the Convention on the Protection of the Marine Environment of the Baltic Sea Area, 1992, entered into force on 17 January 2000,

Recalling Article 36 (5) of the 1992 Helsinki Convention according to which amendments to the Annexes of the 1974 Helsinki Convention adopted by the Contracting Parties between the signing of the 1992 Helsinki Convention and its entry into force, shall continue to apply until the corresponding annexes of the 1992 Helsinki Convention have been amended accordingly,

Recalling Also that Annex III of the 1974 Helsinki Convention was amended by HELCOM Recommendation 19/6 and that the Contracting Parties, when adopting these amendments, resolved to amend accordingly Annex III of the 1992 Helsinki Convention if that Convention entered into force prior to the accepted amendments,

Recalling Further that in accordance with Article 24 (2) of the 1974 Helsinki Convention the entry into force of the amendments to Annex III made in HELCOM Recommendation 19/6 was prolonged for an additional period of six months, and that the date of entry accordingly was postponed from 1 January to 1 July 2000,

Taking into Consideration the amendment procedure for the Annexes of the 1992 Helsinki Convention, as contained in Article 32 of that Convention,

Resolves:

- a) to amend Annex III of the Convention on the Protection of the Marine Environment of the Baltic Sea Area, 1992, in accordance with the Attachment to this Recommendation (corresponding to the attachment to HELCOM Recommendation 19/6);
- b) to ask the Depositary Government to Communicate these amendments to the Contracting Parties with the Commission's Recommendation for acceptance; and
- c) to determine that the accepted amendments shall enter into force on 31 December 2000,

Urges that:

- a) the Governments of Denmark, Finland, Germany and Sweden shall develop programmes for the implementation of measures referred to in Part II of Annex III by 1 January 2000 and implement them by 1 January 2002;
- b) the Governments of Estonia, Latvia, Lithuania, Poland and Russia shall develop programmes for the implementation of measures referred to in Part II of Annex III and implement them as soon as possible but not later than 1 January 2002 and 1 January 2011, respectively,

Requests the Governments of the Contracting Parties to report on the progress of implementation of the amendments to Annex III in accordance with the agreed deadlines and Article 16, Paragraph 1 of the 1992 Helsinki Convention.

ATTACHMENT

After the general title of Annex III the words "Part I; Prevention of Pollution from Industry and Municipalities" are inserted.

After Part I new regulations are inserted as follows:

PART II: PREVENTION OF POLLUTION FROM AGRICULTURE

Regulation 1: General provisions

In accordance with the relevant parts of this Convention the Contracting Parties shall apply the measures described below and take into account Best Environment Practice (BEP) and Best Available Technology (BAT) to reduce the pollution from agricultural activities.

The Contracting Parties shall elaborate Guidelines containing elements specified below and report to the Commission.

Regulation 2: Plant nutrients

The Contracting Parties shall integrate the following basic principles into national legislation or guidelines and adapt to the prevailing conditions within the country to reduce the adverse environmental effects of agriculture. Specified requirements levels shall be considered to be a minimum base for national legislation.

1. Animal density

To ensure that manure is not produced in excess in comparison to the amount of arable land, there must be a balance between the amount of animals on the farm and the amount of land available for spreading manure, expressed as animal density. The maximum amount of animals should be precised with consideration taken to the amount of phosphorus and nitrogen in manure and the crops requirements of plant nutrients.

2. Manure storage

Manure storage must be of such a quality that prevents losses. The storage capacity shall be sufficiently large, to ensure that manure only will be spread when the plants can utilize nutrients. The minimum level to be required should be 6 months storage capacity. Urine and slurry stores should be covered or handled by a method that efficiently reduces ammonia emissions.

3. Agricultural waste water and silage effluents

Waste water from animal housings should either be stored in urine or slurry stores or else be treated in some suitable manner to prevent pollution. Effluents from the preparation and storage of silage should be collected and directed to storages for urine or liquid manure.

4. Application of organic manures

Organic manures (slurry, solid manure, urine, sewage sludge, composts, etc) shall be spread in a way that minimizes the risk for loss of plant nutrients and should not be spread on soils that are frozen^[1], water saturated or are covered with snow. Organic manures should be incorporated as soon as possible after application on bare soils. Periods shall be defined when no application is accepted.

5. Application rates for nutrients

Application rates for nutrients should not exceed the crops nutrient requirements. National guidelines should be developed with fertilizing recommendations and they should take reference to:

- a) soil conditions, soil nutrient content, soil type and slope;
- b) climatic conditions and irrigation;
- c) land use and agricultural practices, including crop rotation systems;
- d) all external potential nutrient sources.

6. Winter crop cover

In relevant regions the cultivated area should be sufficiently covered by crops in winter and autumn to effectively reduce the loss of plant nutrients

7. Water protection measures and nutrient reduction areas

a) Surface water

Buffer zones, riparian zones or sedimentation ponds should be established, if necessary.

b) Ground water

Ground water protection zones should be established if necessary. Appropriate measures such as reduced fertilization rates, zones where manure spreading is prohibited and permanent grass land areas should be established.

c) Nutrient reduction areas

Wetland areas should be retained and where possible restored, to be able to reduce plant nutrient losses and to retain biological diversity.

Regulation 3: Plant protection products

Plant protection products shall only be handled and used according to a national risk reduction strategy which shall be based on Best Environmental Practice (BEP). The strategy should be based on an inventory of the existing problems and define suitable goals. It shall include measures such as:

1. Registration and approval

Plant protection products shall not be sold, imported or applied until registration and approval for such purposes has been granted by the national authorities.

2. Storage and handling

Storage and handling of plant protection products shall be carried out so that the risks of spillage or leakage are prevented. Some crucial areas are transportation and filling and cleaning of equipment. Other dispersal of plant protection products outside the treated agricultural land area shall be prevented. Waste of plant protection products shall be disposed of according to national legislation.

3. Licence

A licence shall be required for commercial use of plant protection products. To obtain a licence suitable education and training on how to handle plant protection products with a minimum of impact on health and

the environment shall be required. The users' knowledge regarding the handling and usage of plant protection products shall be updated regularly.

4. Application technology

Application technology and practice should be designed to prevent unintentional drift or run-off of plant protection products. Establishment of protection zones along surface waters should be encouraged. Application by aircraft shall be forbidden; exceptional cases require authorization.

5. Testing of spraying equipment

Testing of spraying equipment at regular intervals shall be promoted to ensure a reliable result when spraying with plant protection products.

6. Alternative methods of control

Development of alternative methods for plant protection control should be encouraged.

Regulation 4: Environmental permits

Farms with livestock production above certain size should require approval with regard to environmental aspects and impacts of the farms.

Regulation 5: Environmental monitoring

The Contracting Parties shall develop projects to assess the effects of measures and the impacts of the agricultural sector on the environment.

Regulation 6: Education, information and extension service

The Contracting parties shall promote systems for education, information and extension (advisory service) on environmental issues in the agricultural sector.

^[1]To be defined by national legislation depending on the regional climate and weather conditions.
